

Выходитъ во Львѣвъ ще Вторника, Четверга и Суботы «крѣмъ рускихъ святыхъ» о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ «Бѣло» ека найзям. повѣсть» выхидить по 2 печат. аркушъ кождого 15-го и послѣднѣго дня кождого мѣсяца. Редакція: «Администрація» подъ Ч. 44 уллиця Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженно. Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. «Надбелано» по 20 кр. а. в. Репанамачи неопечатаній вѣднѣй отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: У Львѣвъ Администрація «Дѣла». У Вѣднѣи Naassenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiennergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкоуртѣ M. Naassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція «Кіевской Старины» въ Кіевѣ, почтовой уряды и «Газетное Бюро» В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерябасовская ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Предплату на «Дѣло» для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. «Библиотеки»: съ дод. «Библиотеки»: . . .
 на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: . . .
 на цѣлый рокъ . ар. 5— на цѣлый рокъ . 5 рубл.
 на пѣвъ року . ар. 2-50 на пѣвъ року . . 2-50 р.
 Для Закарпатч, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
 на пѣвъ року . . . 7-50 ар.
 на чверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. «Библиотеки»: на самѣ додатокъ: . . .
 на цѣлый рокъ . 19 ар. на цѣлый рокъ . 6 ар.
 Подпожже число коштуе 12 кр. а. в.

Просимо поспѣшити съ отповѣднѣемъ предплаты, щобы мы могли управильнити накладъ и высылку.

Мысли по Соймѣ.

II.

У фракцій, схарактеризованихъ въ попереднѣмъ роздѣлѣ сей статьи, нашій соймовій послы не мали ласки отъ самого початку сей каденції соймовой, — не диво, що не мають еи и теперъ. Заразъ по выборахъ органы сей фракцій, сконстерованій результатомъ выборовъ, поднесли крикъ: «сецесія!» Чому сецесія? Очевидно тому, що до Сойму увѣднѣли именно пп. Качала, Романчукъ, Свяничскій, Лвиновскій, Бережницкій. Коли-бъ на мѣсце ихъ були перейшли пп. Кулачковскій, д-ръ Добрянскій, Шведицкій, Юзичинскій, — рѣчь певна, що оклику «сецесія» не було-бы было и слыхомъ слыхати. Русь галицка дуже добре зрозумѣла мотивы того оклику и высказалася рѣшучо противъ сецесіи. Личий амбицій, сказано, мусятъ бути подпорядковуваній интересамъ загалу; нынѣшній соймовій послы, выбравшій за припоручена центрального комитету руского, заслугують на повне довѣрїе, а сецесія ихъ въ виду нашихъ отнѣснѣи краевыхъ не то что не помогла-бы Русизамъ, але ще богато и пошкодила-бъ.

Мы дуже добре пригадуемо собѣ зображенно ново-выбравныхъ послѣвъ и львѣвскихъ мужѣвъ довѣрїя въ «Нар. Домъ», скликаныхъ по выборахъ до Сойму толькы за-для того, щобы застановитися надъ поднятѣю kwestією сецесіи. Кромѣ послѣвъ було на томъ зображенно кѣлькадесятъ Русинѣвъ рѣзныхъ отгвѣней. Розбирано справу всесторонно и основно, и кромѣ одного молоденького редактора ихто больше не промовлявъ за сецесією. Аргументы, якій наводивъ молоденькій редакторъ, були основно збитѣи. Мѣжь ишими бесѣдинками сов. Ковальскій, тогда ще посоль до Сойму зъ Стрыйского округа, въ повгодинній промовѣ доказувавъ евентуальній некористи сецесіи для Русинѣвъ. Рѣшеня запало майже односторонно, що о сецесіи вынѣ на серію не можна говорити, выбравшій послы нехай вступаютъ до Сойму и достойно та неустрашимо боронятъ интересѣвъ руского народа. Такъ и сталося.

Здавалось-бы, що по томъ фактѣ всякій вже рекриминація повинній затихнути. Такъ нѣтъ! Кѣлько разѣвъ нашій послы склѣнчатъ свои пращѣ въ Соймѣ, стѣлько разѣвъ поднесити фракційный станъ, що, мовлявъ, яке велике нещастье для Руси зъ того, що въ Соймѣ заставляють рускѣ послы! — мы додамо отъ себе: и ревно боронятъ справу руского народа! — а то коли-бъ въ 1882 роцѣ послы были зрѣлы сецесією, то нынѣ, за гр. Таафеого, рускѣ дѣла были-бы далеко лучше стояли... Що тутъ не иде о «рускѣ дѣла», але о що выше, и именно о личий симпатіи та амбицій, се рѣчь ясна, якъ сонце. Отъ 1883 року была вже нагода бачити, що гр. Таафе думаетъ о рускѣхъ дѣлахъ. Въ 1885 роцѣ были прецѣвъ выборы до рады державной, а мы-жъ бачили, якъ они отбулися, кому гр. Таафе давъ мандатъ перевести тѣ выборы... Впрочемъ мы не сумнѣваемъ, що коли-бъ выборы и галицко-рускѣй народѣ або бодай частина его были высказалась за сецесією, послы певно были-бъ услухали голосу народного. Тымчасомъ такого голосу не было, противно, загальне мнѣнне было противъ неи. И мы не дивуемъ. Кто знаетъ, що то за мука перевести выборѣ руского кандидата на провинція, кѣлько то коштуе жертвъ моральныхъ, той не подивуется, що Русины-выборѣ не хотѣли и не хотѣли наражувати повѣсть на утрату выборотни побѣды, наражувати толькы для того, що у Львѣвъ при одній редакторскѣй столику зеленѣвъ поста-

влено, що въ Соймѣ займѣтъ щирога патриота X. повиненъ-бы засѣдати I., а що за-сѣвъ X., а I. нѣ, отже нехай не буде жадного! Тая логика тагнєся, мовъ червона нитка на бѣлой ткани, до нынѣшного дня у всѣхъ отзывахъ фракційныхъ органѣвъ о роли и дѣяльности нынѣшнихъ рускихъ послѣвъ соймовыхъ, — хибя сльпнѣи еи не добачитъ.

Внесенне пос. Романчука, внесенне жизненне для Русинѣвъ и принятѣ всеми Русинами съ великимъ признаньемъ, послѣ погляду фракційного було актомъ — раболѣвїя. Чому? Бо внесенне се вышло именно отъ проф. Романчука! Коли-бъ таке внесенне було поставлене въ Соймѣ минушюю каденцію якимъ послѣвъ «симпатичнымъ» для фракцій, то певно славословію внескодавца въ фракційныхъ органѣвахъ не было-бы кѣнца. Проф. Романчукъ, звѣстно, не може достунити того счастья, бути «симпатичнымъ» для фракцій. Занадто любитъ свой народѣ, щобы вырвквася его и иновѣ съ тыми, що негують руску народнѣсть, спинають розвѣи еи и не вѣратъ въ еи красшу будучнѣсть... Тымъ то и все, що отъ, або одномышленникъ его зрѣбиль для Русинѣвъ, не буде добромъ, а хибя лихомъ. Правду сказати, фракцій и въ самѣмъ принципѣ на рускихъ школахъ нѣчого не залежитъ. Мы-жъ бачимо се на бурсакахъ «Народного Дому», котрѣ мусятъ ходити до нѣмецкой гимназіи, а не до руской!

Фракційный органы побачивши, що внеснемъ проф. Романчука нынѣшній соймовій послы вышли зъ нужденной пассивной роли давнѣшнихъ послѣвъ, що цѣлу свою дѣяльність зачинили и кѣчили лише на жалобахъ та плачахъ, нѣкого до нѣчого не обовязуничъ, а ступили на дорогу активну, ставляючи конкретно свои домагана супротивъ польской бѣльшости соймовой, — органы тѣ зрозумѣли добре, що Русь муситъ лишь съ признаньемъ и вѣдностею отнѣснѣи за то до нынѣшнихъ послѣвъ — такъ «несимпатичныхъ» фракцій. Щобы тому запобѣгчи, пушено фракційный мозки въ рухъ и выдуманно не одну мудру штуку для перевѣдченя руской публики, що черне то бѣле, а бѣле — черне. Впчт. амбасадоръ фракцій у Вѣднѣи умудрився — якъ знаютъ нашій читателѣ — выголосити въ своемъ «Leiborgan»-ѣ, обскуризмъ «Parlamentar»-ѣ, що, кромѣ одного, все нынѣшній рускѣ послы то «польскій запоряданъ», а найлучше пос. Романчукъ, «орудіе Поляковъ»: ему Поляки подкидывали тѣе нѣбѣ его внесенне о рускихъ школахъ... Львѣвскій кадры фракцій зновъ ишту выдумали рецепту. «Многіи изъ нашихъ людей опустили руки и не видать ніякого выхода — пише «Нов. Промѣтъ» въ ч. 301 — забывши о томъ, що wann die Noth am grössten, ist Gottes Hilfe am nächsten». Яка-жъ то тая помѣчь Божа? Ого слушайте! «Старорусскую партію предпочитають правительство яко консервативную и монархическую и оно желало-бы навязати съ нею хорошия отнѣснѣи, съ «молодою» же не можетъ оно симпатизовати просто для того, що ида за ея програмою, должно бы принятѣи принципы г. Драгоманова, отказатися отъ монархизма, отъ церкви и отъ всѣхъ нынѣшнихъ семейныхъ и державныхъ порядковъ. Партію ту протегують лишь одни польскіи политики, котрымъ, потерявши союзниковъ для возстановленія Польщи, стали искати таковыхъ между галицко-русскими учителями-народовцами.»

Поминяючи выходы фракційного органу противъ Русинѣвъ на тему «принциповъ г. Драгоманова» и «возстановленія Польщи», — бо що до першого, то Преосв. еп. Пелень въ свойій мовѣ въ Соймѣ дуже ясно и рѣшучо рѣчь высленивъ, а що до другого, то кождый Русинъ таку инсинуацію прїиме лише съ усмѣшкою сожалѣннѣи надъ бѣднымъ авторомъ, — поминувши, кажемо, тѣи выходы, намѣ все

таки належитъ приглянутися сѣй справѣ. Мы разумѣемо нашего Бисмаркова. Онъ своимъ быстрымъ зоромъ бачитъ якъ найвыразнѣйше швидко змѣну ситуацій въ Австріи. Програму католицизму Австрія завтра мече до коша, а прокламуе програму православїя. Поляковъ зводитъ до нынѣшной роли Русинѣвъ въ Галичинѣ, а Русинѣвъ до роли Поляковъ. Перною задачою правительства очевидно буде убѣити въ переговоры съ пп. Адольфомъ Добрянскимъ, о. Ів. Наумовичемъ, Косиѣвскимъ, Площанскимъ e tutti quanti, спытати ихъ, хто они, а вже-жъ, разумѣвася, коли тѣи панове заявляютъ, що они консерватисты и монархисты, — то вже дальше й пытати ихъ не буде, а просто скаже: «Пшшѣтъ, панове, ось бѣлый папѣръ!» Ну, мы сподѣваемся, що коли вже тымъ панамъ скажутъ писати, то они певно вже щось такого напишутъ, що выйде далеко радикальнѣйше для добра Руси, анжѣ жадана нынѣшнихъ соймовыхъ послѣвъ рускихъ. Прецѣвъ и досвѣды вже масмо зъ недавной бувальщины: и. пр. концесія на рускѣй банкъ у Львѣвъ здобута лише за 6-лѣтню беззглядну подпору централистичного правительства.

Мы разумѣемо тую быстру политику нашего Бисмаркова и вже починаемо не дивуватися, чому зъ его груди выхидятъ тѣи стогны на нынѣшнихъ рускихъ послѣвъ соймовыхъ, чому онъ такъ рыдае надъ тымъ сумнымъ явищемъ, що ще въ додатокъ лиху епископъ д-ръ Пелень прилюдно прокламувавъ себе «народовцемъ»... Але о томъ на другой разъ.

Розговѣръ съ проф. Романчукомъ.

Подъ такимъ заголовкомъ подала праона «Politik» подъ днемъ 26 сѣчня с. р. допнѣю ового львѣвского корреспондента, котру подаемо въ дословнѣмъ перекладѣ.

«Щобы читателямъ «Politik» подати по возможности автентичный, зъ першого жерела черпанный образъ нашихъ политичныхъ отнѣснѣи, говоравъ я въ послѣднихъ дняхъ съ многими значаишыми послами, а на теперъ подаю вамъ мой розговѣръ съ проф. Романчукомъ, котрого имя отъ двоухъ лѣтъ отало голооннымъ яко парламентарного речника такъ званныхъ «молодыхъ Русинѣвъ».

Проф. Юліанъ Романчукъ доволѣ впадае въ око вже и зъ лица. Взглядю ще молодой мужчина, съ живымъ и проникливымъ окомъ, темнымъ вусомъ и вѣснаною борѣдкою, посвѣтѣвъ онъ значно, а волосъ его снѣжный отбиваетъ дуже отъ черныхъ очей и такихъ-же вусѣвъ. Хочъ рухи его спокойнѣи и бесѣда тиха, то зъ першого погляду можна въ нѣмъ доглянути мужа палкого темпераменту, способного одушевитися словомъ и дѣломъ.

Я почавъ розговѣръ просьбою, щобы проф. Романчукъ подавъ менѣ деякіи поясненя біографичнѣи, и одержавъ слѣдуючій дати: Юліанъ Романчукъ родився въ Крылоѣ 1842 р. Батько его есть учителемъ народнои школы. Въ 1860 р. склѣнчавъ академичну гимназію а въ 1864 р. едлоосовѣчнѣи факультетъ у Львѣвъ. Въ томъ самѣмъ роцѣ наставъ и сулентомъ при П-гѣи вышѣи гимназіи, а оттакъ профессоромъ при руской академичной, де до сего часу трудится. Онъ есть членомъ а въ части и основателемъ богато молодорускихъ товариствъ: «Провѣиты», «Народной Рады», товариства «имени Шенченка» и др., а также належитъ до деякихъ старо рускихъ товариствъ (Русская Рада, «Старорусской Институтъ»).

На поля литературы школьной есть онъ авторомъ кѣлькохъ рускихъ читанокъ для народныхъ и середнихъ школъ и членомъ комисіи до укладаня рускихъ учебниковъ. На политичномъ поля отзначавося передъ шести роками бесѣдою на загальныхъ зборахъ «Русской Рады», выступивши съ програмою, трудатися для добра Руси

общими силами обохъ сторонницъ рускихъ «Батьковщина», издавана подъ редакцію п. Вао. Нагѣрного, еотъ его власностею. До сойму выбрано его въ 1883 р. зъ меншихъ посѣлоостей калуцкого повѣта. Въ томъ самѣмъ роцѣ ѣзднѣвъ до Праги на открытѣ чешского театру, яко делегатъ львѣвскихъ рускихъ товариствъ и подѣиъвъ при бенкетѣ тоаотъ на розвѣи Чехѣвъ въ имени галицкихъ Русинѣвъ. Своє внесенне соймове предложивъ онъ въ жовтнѣ 1884 р. Въ маю 1884 р. зобразовъ за его инициативою вѣче львѣвскихъ Русинѣвъ, котре ухваляло выслати депутацію до цѣоваря въ справѣ передача Добромальского монастыря Василіанъ въ руки Езуитѣвъ, що и довершено въ маю 1885 р. Подчасъ выборовъ до рады державной въ томъ роцѣ выступивъ яко кандидатъ въ сельскихъ округахъ выборчихъ Калущь-Долина-Бѣбрка, але ушавъ противъ крмл. Сѣвгалевица, припорученого духовенству также и гр.-кат. митрополитомъ и представленого польскимъ выборчимъ комитетомъ.

— Якъ були Вашѣи мотивы при ставляню школьного внесеня? — спытавъ я оттакъ.

— Теперѣшнѣи въ 1886 р., ухвалена красва устава о языкѣ выкладѣвъ въ школахъ народныхъ и середнихъ въ Галичинѣ — отповѣвъ проф. Романчукъ — внесла майже воюды на мѣсце нѣмецкого языка, языкъ польскій до выкладѣвъ; рускѣй языкъ стративъ навѣтъ частину своего тереву въ школахъ. Тая устава, введена въ житие вразъ съ языкомъ польскимъ въ урядѣхъ и судахъ, розъярила дуже Русинѣвъ. Не есмь противникомъ красвой автономїи, але по мой думцѣ, автономїи сеп повиненъ бути участникомъ не лишь однѣвъ народѣ.

— Але Русины посѣдають мимо того бѣльше школѣ, якъ мы, — замѣтивъ я.

— Такъ, але по за Львовомъ не мають нѣ одной бѣльше-класовой, коли противно у Поляковъ есть ихъ 174, а въ жаднѣмъ мѣстѣ не мають Русины мѣкою школы, хотѣвъ въ деякихъ мѣстахъ число Русинѣвъ сягае до 2, 3, 4, 5 и 6 тысячъ. Впрочемъ отановитъ о томъ послѣ уставы або сама рада громадока або вразъ съ краевой радѣю школьною, але радники польскѣи суть воюды въ бѣльшости и заводятъ въ школахъ польскѣи языкъ выкладѣвъ. Русины не суть про-то въ онѣ въ жаднѣмъ галицкомъ мѣстѣ выбороти для себе руску школу. Рѣвно-жъ посѣдають Русины лишь одну овою гимназію у Львѣвъ. Я поставивъ про-то въ 1884 р. внесенне свое школьное въ соймѣ, щобы Русинамъ подати возможность завести бодай въ 16 мѣстахъ або окремой руской народной школы, або руской паралельной класы и таки-жъ паралельки въ трехъ або чотырохъ гимназіяхъ. Се певно дуже скромне жаданье! Внесенне мое має однаковъ и политичне значенне, не само для себе, але о отѣлою, що Русины предложениемъ сего внесеня вышли першій разъ изъ пассивной оппозиціи, при котрой отояли въ соймѣ отъ кѣлькохъ лѣтъ. Дося жалувались Русины лишь передъ радѣю державною на ущербъ ихъ языка въ школахъ, а въ соймѣ не отавляли позитивныхъ внесеня. За то прахидилось имъ неразъ изъ стороны Поляковъ чутя докоры, будто они справы краевѣ выносають передъ раду державну. Полагодѣмъ нашій домашній справы дома, — казали Поляки.

Я: На томъ становища отоятъ все автономности.

Проф. Романчукъ: Дятого я и мои товаришѣи внесли зовѣмъ позитивне предложение и то дуже скромне. Въ загалѣ выступили мы дуже умѣрено и чулось про-то въ правѣ стрѣтнѣи отъ стороны Поляковъ съ прїязнымъ выступлениемъ.

Я: Бѣльшѣсть соймѣва чей-же прїязно отберула до сего предложеня?

Проф. Романчукъ: Замѣтъ бѣлого пашеру, якій предложили Чехи Нѣмцамъ, перечеркнуло просто нашѣ постулаты. Предложение Черкавского, принятѣ въ соймѣ (але лишь дятого, що Русины за намѣ голоосували), мѣотать въ собѣ въ части

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рада державна.) На першомъ засіданні ради державної почтивъ наоампередъ президентъ палати пам'яті помершихъ пославъ Викгофа Враня посла Гохгаузера, Понертга, Рапапортга, Шульцега і Зотга. — Президентъ міністрівъ передавъ палаті акти въ справі Конго, котрий прийнявъ конференція въ Берліні. Оттакъ предложено кон- тельство слѣдуючої справи: Угоду съ Угорщиною въ справі забезпечення первітного права (Urberecht); законъ о доповненні постанови при безпеченні на случай нещастя; проєктъ закона о за- мѣні статутівъ загального заведення забезпеченн у Відні; проєктъ закона о відносно податку ґрунтового въ причині шкідь елементарнихъ і проєктъ закона о змѣні ординації виборчої въ Чехахъ. Обидва представивъ гр. Таффе палаті міністра просвітъ д-ра Гауца. — Законъ о на- учіи релігій і о платні катехитівъ передано на внесення пос. Бѣлинського комісії зъ 24 членівъ; мін. просвітъ не забирає при тѣмъ голосу. — Внесення Кайля о уплаті держави самостійнихъ податківъ крайнихъ і громадскихъ отъ земліщя передано комісії податкової. — Внесення Край- цига, Кроваветера і Лигера о признанні коштівъ заступництва при поступованні въ справахъ дрѣ- вихъ отослано до комісії правничої. — Внесе- ння Видербергера о змѣні закона войскового зъ 5 грудня 1868 отослано до комісії войскової.

На другомъ засіданні ради державної для 1 лат. лютого предложено президентство проєктъ до доповняючого закона о соціалстачныхъ змо- вяхъ, а оттакъ проєктъ закона о судовничстві кармірѣ надъ змовами соціалстачными. Далше предложено проєктъ до закона о забезпеченні робітничківъ на случай хоробы і проєктъ о управ- ливненні промыслу будничного, а министерство торговлі предложено угоду торговельну съ Сіа- момъ.

Завтра, а найдалше въ четверть має насту- пати вибір предѣлителя палати на протгѣ ці- лой сеїя. Выбір дотеперішого предѣлителя має бути запевнений.

(Галицка устава краєва) въ справі уволь- неня на 10 лѣтъ отъ всякихъ додатківъ до по- датківъ отъ вѣлково державныхъ всѣхъ новыхъ підприємствъ промисловыхъ, котри будуть закла- дати ся до 1894 р., одержала, якъ доносить „Pol. Corr.“, цѣсарску санкцію. Уставу ою ухва- ливъ галицкій соймъ яко средство до піднесеня промыслу краєвого.

Заграничній Державы.

Справа польска въ прускомъ соймѣ.

Кн. Бисмаркъ знову промовивъ, а бесѣда его больше якъ коли небув заглушила всякія справи, що отагы въ теперішній хвили на порядку днєвнѣмъ. Заостренє справъ на півострові балкан- скомъ, криза кабинету англійского, парламентар- ний рухъ въ Авотріі і борба всякихъ оторон- нцівъ і народноостей, мусли притягнути, коли промовивъ кн. Бисмаркъ. А выголосивъ вінъ важ- кое слово, олово завлатої борби противъ народу, съ котрымъ судилося Руоинамъ въ Галиччій- жти въ найближшій суєбдѣтѣ. Неумолима богня мести вытягнула неоподѣвано скоро свою важку руку противъ Поляківъ! Не мнуло ще і кілька недѣль отъ часу, коли то Руоины стаючи въ обо- роні овиохъ народныхъ правъ, своєй рідной бе- сѣды, накликували польску большѣсть въ галич- комъ соймѣ до справедливого залагодженя жазнен- ныхъ ингересівъ руского народу і клякали до нихъ: „Такихъ самыхъ аргументівъ, якихъ вы уживаете противъ Руоинівъ, можуть ужити і тамъ, де вамъ заперечують ваші права народі!“ — а нині вже такъ і отагоса. Кн. Бисмаркъ піднявъ борбу противъ польского народу въ По- знавничій съ цілою силою і то тымъ огранічѣ- шюю, бо выходячи отъ противника, котрий нині трясє цілою Европою. Не тѣшилось, а жалѣмо надъ судьбою того народу, которого за провину его нетапуцахъ проводирѣвъ, такъ скоро мєсть постигла... Але бесѣда кн. Бисмарка має не толь- ко велике значенє супротивъ Поляківъ; она єсть заравомъ і посередною отиовѣдою для Авотрія, въ котрій Поляки съ Чехами верховодять, на той мнйий гнетъ, якого дознають австрійскій Нѣмці; она єсть такожъ въ певній мѣрѣ і зна- комъ для Россіи, котра не иначе трактує Нѣ- мцівъ въ провинціяхъ прибалтійскихъ, якъ Пру- сакі Поляківъ. Россія нехай нѣколи не числитъ на то, що на случай кровавой розиравы съ Нѣ- мцями оно буде могло опертис на які елементъ славянокій въ самій Нѣмеччині; то нѣколи не наступитъ, бо такъ хоче кн. Бисмаркъ і такъ муоать бути. Якого значеня єсть та бесѣда для внутрѣшнихъ справъ самої Нѣмеччини, розбира- ти не будемо; та показуєсь вже зъ самої бесѣ- ды, котру понизше подаємо.

Причину до вытоуценя кн. Бисмарка въ прускомъ соймѣ подаю внесенє Ахенбаха въ мєни коноеративной большости, котре мало на цілй завѣзвати соймъ, чтобы вже зъ горы, закниъ ще знає, якъ мѣры думає предирити правительствѣ, ухваливъ помѣчь для Нѣмцівъ, котрымъ въ вѣхдѣ- ныхъ провинціяхъ Прусы гронить велике небез- печенство отъ Поляківъ. Дебату надъ оймъ вно- сенємъ розпочавъ пос. Раухгаунгъ зазначуючи, що правительство пруске не отеритъ того, чтобы Поляки кляномъ вбивалися въ нѣмецку державу. Подчасъ его бесѣды входить кн. Бисмаркъ, а въ плавѣ наотязь загалне заворушенє. Раухгаунгъ скинчивъ свою бесѣду, а кн. Бисмаркъ починає:

найскорше гоѣти, — а однакѣжъ мусимо о- тверто сказати: Русь Коломыйска а властиво загаль Русинівъ Коломыйскихъ спитъ сномъ блаженнымъ, съ выемкою кількохъ особъ, на котрыхъ тяжитъ вся праця на нивѣ народній. Пригланьмося сѣй такъ важной справѣ блаше.

Въ Коломыѣ єсть пять рускихъ това- риствъ, але лишъ на паєри, бо въ дѣйстви- ствѣ нѣкотре зъ нихъ не оказує жити. Такъ поважна институтія, якъ статутное братство церковне св. Арх. Михаила съ рускою бурсею, не жє а лишъ вегетувъ; бурса опущена, ли- шена на одного чоловічка, котрий при най- шедшій волѣ не єсть въ станѣ, при своихъ занятяхъ, нею такъ опѣкуватись, якъ сего вы- магає такъ важне дѣло, якимъ єсть морально- релігійне веденє молодежи; Выдѣль братства сходится въ справахъ бурси разъ на рѣкѣ, принимая кільканадцять хлопцівъ до закладу, и на тѣмъ кѣнчитися дѣла его дѣятельность для своєй бурси; книга касова бурси нешкон- трована отъ непамятныхъ часѣвъ. Не дивно про- то, що коли по иншихъ мѣстахъ нашій рускій бурси процвѣтають, то Коломыйска бурса не єсть въ станѣ отповѣдно прокормити навѣтъ 18 питомцівъ. — Другимъ товари- ствомъ єсть „Читальня“. Она спитъ сномъ блаженнымъ: вкладки членскі (а єсть всѣхъ членѣвъ 7, котри ще до того товариства при- знають) не вкладають точно, такъ, що не знають навѣтъ одну хатчину оплатити, де мож- на-бъ зобратися і перацитися. Мѣсяцъ улы- вають, що і душа не вагляне до читальнѣ, котра, розумѣєсь, не оплачує нѣякихъ газетъ, не маючи до того жадныхъ фондѣвъ. За тов мѣщане і передѣщане коломыйскі въ недѣ- ль і свята залаиваюте по шинкахъ горѣвкою та побившиє, вѣчно тягаюте по судахъ, да- ючи добре заробити покутнымъ писарчукамъ. — Єсть въ Коломыѣ і филия „Просвѣты“, та що зъ того, коли Выдѣль филию въ два роки разъ зѣдєєсь, чтобы скликати загальнй зборъ та на кілько-разовый зазывъ центрального Вы- дѣлу выбратися на ново до Выдѣлу і зновъ дрѣмати; книжки въ магазинѣ филии стоять безъ ужитку, бо нема принуки і заохоты, щобъ ихъ околнчій селяне купували і завя- зували „Читальнѣ“ у себе. — Такъ само га- дує і Выдѣль филии тов. „им. Качковского“. — „Перше руске товариство драматичне“ въ по- слѣдній разъ оказало житєє свое року 1882, даючи представлєнє театральне, та отъ того часу і слуху о нѣмъ нема.

Такъ то сумній обставины въ Коломыѣ, въ сердци руского Покутя. Коли до того ще розважимо, що тыхъ пять товариствъ заку- пили спѣльно ґрунтъ подъ Коломыйскій „На- родный Дѣмъ“ за суму 2400 зр., котри то грошъ вылынули въ добровольныхъ датківъ околнчыхъ Русинівъ, а часть якусь вывчено зъ капиталѣвъ бурсовыхъ, та ґрунтъ той сто- ять теперъ безъ ужитку, бо нема гроша чимъ ровночнати будову „Народного Дѣму“, — то маємо правдивый але сумный образокъ народ- ного жита Коломыйской Руси.

Часть крайній, панове зъ Коломыѣ, сха- менутися та свѣтено подѣлити помѣжь себе працю на нивѣ народній! Покиньте на бѣкъ всякія особисті ингересы! — Честилѣбно по- динокихъ особъ не доведе насъ до нѣчого до- брого; намъ треба праць, праць органичної і систематичної, праць, котра опираєсь бы на нашихъ власныхъ силахъ народныхъ, безъ чужої пѣдмоги і безъ взглядовъ на свои особисті ингересы. Злучѣтися въ одну велику громаду, бо громада великій чоловічкъ. Єсть въ Коломыѣ досѣть Русинѣвъ і помѣжь у- рядниками і профессорами гимназій і учите- лями шкѣлъ народныхъ; єсть і кількохъ ин- теллигентныхъ, независимыхъ мѣщанъ. Суть въ Коломыѣ і рускй женщины патриѣтки, котри хотѣли-бы працювати такожъ на нивѣ народній, та то лишъ бѣда, що нема кому всѣмъ тымъ покермувати, все попровадити до спѣльной органичної праць. Намъ здаєсь, що все то даєсь зробити, коли постараетися о заложенє „Руского Касана“, котре було-бъ осередкомъ суспѣльного жита мѣжь Коломый- скими і околнчними Руоинами. Погляньмо теперъ, якъ урядувє нова Коломыйска рада громадека, въ котрій засѣдає кількохъ интели- гентныхъ Русинѣвъ. Щобы спростувати не воевѣмъ правдивій вѣсти въ нѣмецкихъ, поль- скихъ а навѣтъ въ декотрыхъ рускихъ пись- махъ про засѣданє рады громадскої, на кот- рѣй порушено справу руского языка, мусимо розказати, якъ оно по правдѣ було. На засѣ- даню д. 4 л. сѣчня вручивъ раднѣй проф. Т. Грушкевичъ бурмистрови наглядчє внесенє по руски, рускими буквами писанє, съ подписами раднѣхъ: Грушкевича, мѣщанина Блоньского, артикаря Шт-ндля, пенс. майора Цѣбрая, промисловца Вишневекого і директора гимна- зий Вольфа. Бурмистръ авиняючися, що не у- мѣє по руски читати, бо выйшовъ зъ давнѣй- шой школы, передавъ внесенє отчитати асе- сорони Руоини М. Бѣлоусови. П. Бѣлоусъ отчитавъ дословно внесенє радного Грушке- вича слѣдуючого вѣсту: „Зъ причины ин- тронизації ґро Превос. еп. Юліана єсть отпо- вѣднѣмъ, чтобы при такъ великѣмъ торжє- ствѣ, котре обходитъ і въ загалѣ християнъ католикѣвъ і въ особеннѣсти Руоинѣвъ, котри становлять половину християньской людности нашего мѣста, рада громадска була репрезен- тована. Подписанй вносаєть, выбрати въ рады громадскої отѣитну депутацію, котра бы уда- лася до Станиславова для повитаня первого Станиславѣвского владыки. По отчитаню сего

внесеня вставъ раднѣй Соколовскій, зъ роду Руєвнѣ (бувъ економъ, а теперъ поселиєсь межѣ мѣщанами Руоинами на Кутекѣмъ пе- редѣтєю, и выбранный тыми-жъ изъ 3 го круга на радного) и поставивъ проєктъ, чтобы внесенє п. Грушкевича по руски отчитанє, подати въ переводѣ польскѣмъ, бо суть раднѣ, котри по руски не розумѣють (въ Коломыѣ!). На то сѣйчасъ дѣставъ отпиравъ отъ Поляка П. Вишневекого, котрый большє-менше такъ ска- завъ: „Протестую якъ найусильнѣйше, чтобы внесенє п. Грушкевича переводити на поль- ский языкъ; се була бы велика обида і для руской народности въ загалѣ, и для раднѣхъ Русинѣвъ. Тутъ суть Руоины въ мѣстѣ и въ радѣ, мы всѣ добре розумѣємо языкъ рускій намъ не треба переводѣть“. Бурмистръ Аеланъ по промовѣ п. Вишневекого пояснивъ п. Соко- ловскому, що его жаданє було неумѣстне, бо внескодавцѣ поступивъ пѣсля регуляцину (ух- вала ще старой рады), котрий дозволяє ста- вити внесенє и въ рускѣмъ языкѣ. По тѣмъ пояснию бурмистра п. Соколовскій замовивъ а раднѣй Грушкевичъ краснорѣчиво по руски мотивувавъ свое внесенє и предложивъ вы- брати депутацію зъ 5 членѣвъ, именно: бурми- стра Аелана, двоухъ асесорѣвъ М. Бѣлоуса і Е. Штендля, и раднѣхъ адвоката д-ра Т. Дем- бидцого и Сигурда Вишневекого. Се предло- женєе принято односторонно. Депутація скла- дася про-то зъ бурмистра Орменина, двоухъ Поляківъ і двоухъ Русинѣвъ (д-ра Дембидцого і М. Бѣлоуса) и якъ вѣстено сповнила свою задачу.

Дня 12 л. сѣчня с. р. отбулося зновъ за- сѣданє рады, на котрѣмъ обговорювано спра- ву руского языка въ школахъ середнихъ. Польскій газетѣ помѣстили єю вѣсть по своему, хотій правду сказати, вѣрнѣйше отъ нѣмец- кихъ газетъ, бо: „Neue fr. Presse“ писала, що большѣсть коломыйской громадекой, скла- даюча-сь зъ жидѣвъ, жадала рѣвноуправленя для языка руского, — а то ложъ, бо жиды теперъ большости въ радѣ не мають. Рѣчь була така: По выборѣ членѣвъ выдѣлу касы оцѣдности, до котрого выбрано двоухъ Руєи- нѣвъ, крмл. о. Кобляньского і асесора М. Бѣ- лоуса — (п. Бѣлоусъ пописуєсь отъ якогєсь часу въ радѣ громадскої кепскою польщиною, немѣв-бы п. редакторъ „Русской Рады“ вже встыдаєсь по руски радити въ радѣ громад- скої коренно руского мѣста Коломыѣ, — honore mutant mores) — отчитавъ бурмистръ наглядчє внесенє, подписанє пп. Вишневекимъ, проф. Крыцѣвскимъ и ще тремя радными Поля- ками такого вѣсту: що рада громадска зво- литъ ухвалити петицію до Союму для пере- веденя внесеня посла Малецкого о утравкизмѣ въ школахъ, бо черезъ то хотій въ части вѣ- довлено-бы жаданямъ Русинѣвъ.“ Противъ сего внесеня выступивъ вступникъ бурмистра, ад- вокатъ д-ръ Рашъ (жидъ), аргументуючи абпованымъ языкомъ польскимъ, що недавно рѣшено внести петицію до Союму о заведенєе додатку до податку консумційного отъ мяса, а коли теперъ внесенє нову петицію, то Соймъ готовъ не уваглядити першой петиції, на кот- рѣй „намъ“ большє залежить, — вѣѣтъ про- те, чтобы надъ сею справою перейти до порядку дневного. На то отповѣвъ проф. Грушкевичъ (ѣвъ все промовляє лишъ по руски) п. Рашови: що внесенє п. Вишневеко- го не стоить въ найменшій звязи съ справою додатку до податку консумційного. По тѣмъ п. Вишневекій поиправъ свое внесенє словами горячої симпатіи для Русинѣвъ. „Руоины і Поляки — казавъ — мешкаючі на сѣй зем- ли, повиннй знати языкъ одинъ другого, взаимно уваглядити свои потребности, не свир- тися, бо черезъ свары языковй і національнй терпяти справа наша экономична, тыми сва- рами такъ себе инцимо, що насъ анѣ однихъ авѣ другихъ въ мѣстѣ не стане, а хто ин- шій займе нашу хоршю землю!“ Бесѣдникъ звернувся противъ замѣту д-ра Раша, що будь то та рѣчь до рады не належить; „до рады громадскої належить дѣбати не лишє о порядкѣ мѣста и зарядѣ майна, но такожъ застановлятися, якъ нашй дѣти выховувати і въ якѣмъ языкѣ“. Подѣль директоръ гим- назий Вольфъ замѣтивъ, що утравкизмъ ав- взгляду педагогичного трудно перевести, отже хочъ въ загалѣ не противитися внесеню п. Вишневекого, то однакъ его гадкою єсть, що- бы рада громадска підперла внесенє гр. Вой- тѣха Дѣдушицкого. На то згодився і п. Ви- шневекій і сформулавъ свое внесенє по дум- цѣ п. Вольфа. Обидва п. Грушкевичъ пред- ставивъ краснорѣчиво важность справы, по- яснивъ, що то — утравкизмъ, и именемъ Ру- синѣвъ выравивъ подку внескодавцєва і то- варишамъ, „бо хотій, каже, внесенє пос. Ма- лецкого не може вповнѣт удовлетити Русинѣвъ, якъ і внесенє гр. Дѣдушицкого, то вса така бачу добру волю у раднѣхъ польской народно- сти, що хотяъ ступати на дорогу примирєня. За-для важности сеи справы я не воевѣмъ ва- тымъ, чтобы вже на сѣмъ засѣданю рѣшати петицію, але чтобы передати єя секції пер- шой, а тая по рослѣдженю и въ отѣвѣтній ставиваціи, предложитъ єя радѣ на слѣдую- чѣмъ засѣданю“. На то дѣла рада згодилася.

Такъ отже видимо, що въ Коломыѣ иде до лучшего, лишъ бы Руоинамъ Коломый- скимъ не заслышати, а працювати сильно, абы не потребували чужй люде за насъ добивати нашихъ правъ на нашѣй землѣ...

ДОПИСИ.

Зъ Коломыѣ.

(Русь Коломыйска а Рада громадска.) Ска- жимъ собі правду въ очи, а научимося луч- шого, — такъ каже наша давна пословица. Далекий єсьмо отъ того, чтобы нарушати лич- ности, котри суть зарвно любимы, якъ довго працюють съ користєю для суспѣльности, та й не єсть въ нашѣмъ ингересѣ завдавати ще большй раны самимъ собі, але тив-жъ якъ

риства, але також і польські та жидівські оподаткувані так і Келляновський, мимо того, що в усталій виразно і недвозначно сказано, що гуманітарні товариства суть вільні від податку. За ту велику ревність утратив і Келляновський, як зачуваємо, свої дотеперішній реферат.

— Видати товариства Руських жінок в Станіславові складає горючу подяку всім Ви. Пам'яті, котрі так радо і скоро поспішили єс датками на дар для Пресвяченого еп. Юліана, вручений в день Бго интронізації. Іменно надіслали на згадану цілу Ви. Пам'яті: Левицька Іванна, Порайкова Євгенія, Вияницька Катерина, Луцка Аманда, Боска Анна, Кузьмова Ємілія з дочкою, Ступницька, Тополянська Людмила, Яворська Павліна, Домбровська Леонтіна, Малицька Євгена, Струтинська Лукія, Яцкевичева Євгенія, Чачковська, Гришечка Наталія, Лисенчик Катерина, Охримовичева Вікторія, Ватошівська Євросина, Левицька Анна, Теодорівичева Людмила, Остерманова Марія, Озаркевичева Ольга, Окунєвова Ємілія, Стоцька Ємілія, Раширєвичева Матильда, Стаховичева, Макаревичева Катерина, Гамораківна Ганна, Боднарєва Марія, Козловська Теодора, Калитовська Євгенія, Ватошівська Савина, Лоцунівська Михаїлина, Савиновичева Олена, Ватвицька Антоніна, Баранова Генрика, Левицька Наталія, Морозівна Анна, Галиковська, Абришовська Юлія, Рощкевичева Михаїлина, Соболєвська Юлія, Навроцька Єлена, Ключенкова, Барвінська Євг., Дрогова Цец., Партиця Адела, Танчаківська Євгенія, Шенаровичева Євеліна, Сабатова Ємілія, Мандичевська Вікторія, Лукашевичева Єлена, Пачовська, Венгринівичева Іосифа, Громадкова Павліна, Білоусова Леонадія, Коритовська Валерія, Соколиця Марія, Заклинська, Соколовська М., Зидельмаєрова Марія, Семеновна Євгенія, Шанковська А., Курчоловичева Клявдія, Кумановська Розалія, Цібановська Ольга. Ви. п. Теяцькій Мелетій і Стахура Давидо. — Ємілія Нічипорівна, предсідателька; Софія Бучицька, секретарка.

— В нерість товариства „Свѣч“ у Відні вложили Ви. Теодор Гераимович з Сараєва 10 зр.; Ви. пань Євма Гераимовичева 5 зр.; Ви. д-р Теодор Окунєвський з Станіславова 10 зр. — За ті шедри дари Видати „Свѣч“ складає прилюдно Ви. Добродіям сердечну подяку. *Євг. Корбріський*, голова; *Дев. Волондка*, секретар.

— Палата нотаріальна оголошує конкурсу на місце нотаря в Калущі, а есентуально на те місце, вь котрого нотаря перенесено до Калущі. Речіньє подаватись кінчатом вже єс днем 12 лютого о. р.

— Міністерство торговлі затвердило виборь Євварда Симона на предсідателя, а Кароля Кисельки на заступника предсідателя львівської промислово-торговельної палати.

— Санціоновану концесію на будову залізниць зь Коломиї до Роми оголошила вѣдєвська урядова газета.

— Стипендію по 60 зр. річно вь фундаціи Н. Панковича одержали ученики академічної гимназії Винарї и Жолдак.

— Сумні наслідки неосторожності. Вь варотаті львівського бляхара Братковського бавилися мильного вторника термінатори револьвером, котрий прийвїт їх товариш Рогоульський. Термінатор Садовикій взяв неосторожно револьвер вь руки, револьвер вистрѣляв а куля влучила Рогоульського вь чоло. Рогоульскій закочив на місяці житє в Садовського арештовано.

— Декорация. Совѣтник будівництва Ангбін Малиновскій одержав при виступленю зь служби ордерь Франц-Іосифа.

— При пожарі шопи на Янівськомь передмістю у Львові утратило житє, як урядово сконстатовано, 47 осіб.

— Дрбний вѣсти. Намѣстник Залєскій гостивь послѣдними днями у гр. Володимира Дѣлушицького вь Путырчу вь оттак вь Сокалі. де отбѣдав тамошну промислову школу. Зь Сокаля отбѣхав намѣстник просто до Відня. — Маршалок краєвий д-р Зыбликевич мас удатися незадовго до Константинополя за-для порятования слабого здоровья.

Вѣсти зь Епархії Львівської.
Презенту на Мишкѣвцѣ дек. тернопільского получивь о. Даміян Вацпийскій, кап. Драгавівки.

Сотрудничтво вь Далешевѣ дек. городенского получивь о. Іоань Симеонъ Виянскій.

Митрополича консисторія вставила до президія намѣстництва о вгледу на каноничну вьстатую о. Іоана Концевича зь Розгадова на Козодѣвну и о додатку особистий для о. Николая Рыбака, вар. вь Шумлянках.

Вѣсти зь Епархії Перемиської.
Место-деканомь деканата комарнянского именованій о. Ілія Каламунецкій, парохъ вь Кропильникахъ.

Презенту на кафедрю вь р-ко, дек. перемиського, получивь о. Ігнатій Малинь.

Місце II-го проповѣдника при кафедральномь храмѣ вь Перемишлї получивь дочасно о. Северинъ Матковскій, ново-поставленій проповѣдатель.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.
☞ Юлія Петровська, вдова по священнику, упокоилася дня 13 сѣчня 1886 р. вь Руоуві вь 60 році житя. Вѣчна їй пам'яті!

Видавец и редакторъ Іванъ Белей.

Переписка Редакції и Администраціи

Всч. О. Г. вь Бѣльчу. Вь листѣ було 20 а не 21 зр. — Всч. К. М. вь Пета. За 1885 рѣкъ належитоє ще 1 зр. за жовтєнь. — Всч. В. С. вь Коломиї. За 1885 рѣкъ ще 1 зр. — Всч. П. Ж. вь Кури. На 1886 рѣкъ лишилоє 2 зр. — Всч. І. Т. вь Завадовѣ. На 1886 рѣкъ зачисоє 5 зр. — Пчт. Чит. руона вь Снятинѣ Такъ. — Вп. К. В. вь Ст. Просимо на будуще „Бабл. найнам. пов.“ воо рекламувати заразъ, бо по скѣнченю повѣсти може забракнути якого аркуша, якъ се и теєрє оталоє. — Всч. К. Я. вь Абмидї Грошѣ получили Жаданє вышлемо, скоро лише розотарємоє. — Всч. М. О. вь Стариѣ Теперь заплачено до 30 верєвня 1885 р. — Всч. С. Т. вь Синєв. Грошѣ получили; „Правотарѣ“ выслали.

Всч. Г. Д. вь Гаубѣчу. Заплачено до 28 лютого. — Вп. Д-р Ф. вь Сокам. Заплачено до 28 лютого. — Всч. К. П. вь Котузовѣ. Вы праслали, була 17 надоліста 6 зр.; зь тыхъ 4 зр. за р. 1884 а 2 зр. на 1885 рѣкъ; шнѣ приолаєи Вы зновѣ 6 зр., то доєрєва за часъ отъ 1 марта до 31 сєрєня 1885 р. отже ще за 1885 р. приїде намѣ 4 зр.

Подяка.

Не будуча вь силѣ другий способомь выразити щирою глибокою нашою подякою тымъ всімъ П. Т. пп., котрї по поводу смерти любезного ошна (жуєа и брата), бл. п. Ємілія Колячкєвича, ц. к. почтового офіцїала, оказали намѣ свое оочувство и поспішили отдати покійному послѣдну приєлугу — дѣлаємо то на сѣбь дорожѣ, выражаючи Имѣ публично наше щирє спаси-Богъ! Передовѣсьмъ уважаємо нашамъ обовязкомь выразити за оказанє намѣ сочувствоє сердечну подяку Єго Вир. Митрополицу Сильвєотру, Вир. крѣп. Величку и ректору духовнои семанарїи Ал. Вацпийскому, не мєшє Вир. крылошанамъ Павлину и Фацєвичу, проф. д-ру Левицькому, духовникови семанарїи о. Дольняцкому, прєєктамъ семанарїи оо: А. Полянскому, д-ру Іос. Комарницкому и Гробельскому, пароху карного заведеия о. Туркевичу, новооставленымъ прєєвитєрамъ: оо. Симеону Биланьскому, Якову Краснопєрѣ, Теофілю Щуровскому, Юліану Ярямовичєви и Євгенію Грабови, вдов. пп. воєнитанкамъ львівської духовнои семанарїи за ихъ прєєрапоийн трогануїи опѣвь и наконецъ всімъ прїятєлямъ, товаришамъ, знакомымъ и полюбимымъ хрїотїянамъ, давшамъ намѣ своєю участює вь похоронѣ покійного доказъ своего для насъ оочувства. — У Львовѣ дня 12 (24) сѣчня 1886. — *Макс. Колмакєвич*, парохъ Радымна, отецъ покійного. — *Софія Колмакєвич*, жена пок. — *Стефанъ, Іванъ, Антонъ, Алексанєръ и Михаїл*, брата; *Савина и Фаєстина*, сєстры покійного.

Ц. к. уприв. галиц. акціоний
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продает по курсу ежедневнѣ
5% Листы Гипотечный
1523 8-? якъ такожъ
5% Преміовані листы Гипотечный
Поручєна зь провинції выконує отворотною почтою безъ провизии.

Аптека РУКЕРА во Львові
поручает 1315 114-?
Спеціальности и универсальнї средства,
францускїи и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирмы оповѣщуванї.

Курсъ львівскій вь дня 1 я. лютого 1886.

	платитъ жадають	
	австр. валютю	р. кр. р. кр.
1. Акція за штуку.		
Жельон. Кар. Людв. по 200 р.	217 75	221 —
„ львів.-черн.-па. по 200 р.	226 50	230 —
Банку гин. галиц. по 200 р.	274 —	278 —
2. Листы аєст. за 100 р.		
Общ. кредит. савна по 5% ав.	100 —	101 —
„ „ „ по 4% ав.	91 50	92 50
„ „ „ по 5% ав. період	100 —	101 —
Банку гин. галиц. 6% ав.	88 75	89 75
Листы дов. гал. банку 3% вь ливн.	92 —	93 —
3. Листы довжний за 100 р.		
Общ. роль. кред. завод. для Гал. и Буков. 6% львов. вь 16 лѣтъ	—	—
4. Облиги за 100 р.		
Индомінаціи галиц. 5% м. к.	103 75	104 75
Облиги коммунальнї банку краєвого 5%	97 25	98 25
Пожички кр. вь р. 1873 по 6%	102 75	104 —
5. Листы жєтє Кракова	17 —	19 —
„ „ „ Станіславова	26 50	27 50
6. Монеты.		
Дукатъ голландскій	5 81	6 91
„ сѣварскій	5 84	5 94
Наполеондоръ	9 95	10 05
Півмиєрїалъ	10 30	10 40
Рубльь росєіскій орбїоний	1 54	1 64
„ „ паєровый	1 22 1/2	1 24 1/2
100 марокъ нѣмецкїхъ	61 45	62 25
Срѣбло	—	—

ОПОВѢЩЕНЬЕ.
Понеже знаю, що Высокоповажанїи отцѣ духовнїи уряджують при церквахъ хоры, прото поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.
Высокоповажанїи п. проф. Н. Вахнянїи купити до руской гимназїи у Львові инструментъ моего вырєбу и може дати Высокоповажанымъ Отцямъ Духовнымъ о тѣмъ дуже пожиточномъ инструментѣ найлѣпшу информацию.
Цѣна тыхъ инструментѣвъ отъ 70 зр. а. в. и выше.
Дая такожъ на раты.
1372 44-? Сь поважанємъ
ІОАНЪ СЛИВЦІНСКІЙ,
властитель первои вь Галичинѣ фабрики органѣвъ и гармонїюмъ у Львові, ул. Хоружина ч. 9.

Пльинне Золото до позолочуваня и направи рамъ и предметѣвъ зь дерева, металю, порцєлїны и скля; до поєрблєваня всякихъ предметѣвъ металевыхъ.
Пльинне Срѣбло Кождый може позлѣтку и поєрблєку накладати сь наибольшою легкєстєю на всякій предметъ Цѣна фляшки скорой позлѣтки або скорой поєрблєки 1 зр. за послѣдлатою або попереднимъ присланємъ гѣтовки (такожъ вь маркахъ почтовыхъ)
у Leopold Epstein in Brünn (Mähren). 1554 4-10

Прїзвану загально найлучшу
масу до запусканя пѣдлогъ
поручають
Гибнеръ и Ганке
у Львові. 1519 19-0
Перепродуючимъ даємо отповѣдний рабать.

Гомерїяна-гербата
Лѣкарями поручанє, знамените средство
противъ 1508 11-52
недугъ на легки и шнї, (сухоты, дыхавиця, недугъ гортанки.)
Надзвычайнї успѣхи! Брошурю о тѣмъ розсылаєє даромъ.
Пачка Мрк. 1,20 Лишь правдиву можна одержати отъ **A. Wolffsky, Berlin N., Weissenburger Strasse 79.**

Щобѣ выступити противъ всякой обманї анонсвои сполучилиєє мєжнародноє Товариство Экспортєвє и Товарава Сїолка Викторїи, щобѣ розсылати всякї товары гумовї, запавѣєи, диваны, шоквоїи покрывала, обрусєи и дерги на конѣ черезъ своего генерального заступника, пана Беренфельда, такожъ и высокоповажанымъ отбратєлямъ прїятнымъ по стальхъ цѣнахъ фабричнымъ за попереднимъ присланємъ гѣтовки залѣзницею або за послѣдлатою почтовою.

Диваныи Викторїи, сь вєзрами звѣрять або двѣтовѣ ар. 280, Викторїи обрусєи сь фрєндзлами, найновѣйшїи взоры ар. 220 и 340. Викторїи покрывала на лѣжка ар. 320 и 420. Гарнитурѣ гобелїновїи два одѣяла и одинъ обрусє ар. 775. Гарнитурѣ Викторїи, такожъ 2 одѣяла и 1 обрусє ар. 750 и 10. — Заслони Викторїи, складануєєи зь 2 довгихъ крыль сь бордюрами, одною драперїєю сь двома поддєржками. сь фрєндзлами Цѣле окно ар. 350, 450 Правдивїи вєхдїи обрусєи шенильовїи, ар. 5- и 7- — Сїирїєвскїи портїєры шенильовїи, новѣсть до заслони за штуку ар. 9- — тунетанскїи взорєцъ ар. 4- — Правдивїи заслони Мекка ар. 650 и 850 — Коєпы на постѣль для службї ар. 250 и 3- — Флягєльовїи одѣяла ар. 5- и 6 — Одѣяла кашмировїи вь всѣхъ барвахъ, сшитїи найлѣпшимъ шнфономъ за штуку ар. 460. Нормальнї одѣяла пєєлєи сїстємы проф. Греєра, ар. 13- — Милнєвскїи шоквоїи одѣяла здорова для особѣ недужныхъ, шоквоє бурєтовїи ар. 325, найлѣпшїи дубль якостї ар. 630. Стебнованї одѣяла Викторїи зь шоквоїи атласу всякой барвы 118 см. широкїи 190 см. довгїи ар. 850. При замовленю заслони, обрусєи и одѣяль прїєсїємо о поданє пожеланой барвы.

Конкуренція обманѣ кѣньскїи дергами.
Фабрика дергъ Викторїи предкєлаєє на перекѣръ обманчивѣи конкуренціи величєзїи, широкїи и дуже грубїи не до знїєнцїи дергъ Викторїи сь 6 пєстрими пасками модными за штуку лишь по ар. 140 Таки самїи 190 см. довгїи и 130 см. широкїи ар. 160, найлѣпшїи якостї дубль ар. 190. Тї дерги можна такожъ уживати замѣсть коєдѣвъ на пєстѣль.

И. Т. Панамѣ властїтєлямъ конєи поручаємо нашє спеціальнїи вырѣбъ фїкерскїхъ дергъ Викторїи сь зєвѣсьмъ яєножєвнымъ тломъ и сь осємїи пєстрими бордюрами вь паски за штуку ар. 260, найлѣпшїи якостї ар. 350.

Спеціальнїи вь правдиво англїєвскїхъ дергахъ до подорожїи сь правдивою имїтациєю тїгрїєвои кожї, можна уживати такожъ на возы и санї, цѣна за штуку ар. 850 и ар. 950. Правдивїи англ. лєдєи ар. 475 и 550, найлѣпшїи сорта ар. 750.

Вєлїкїи выборъ дивандѣвъ, одѣяль, сбрусєи и дергъ Цѣнникїи на жадаєє даромъ и франко.

Зєрєгаю покороно увагу моєихъ высокоповажаныхъ П. Т. отбратєлѣвъ, що маю выключєє заступство нововїданєныхъ америкєнскїхъ наукуновихъ плащѣвъ отъ дощу для дамъ и мужчїи. Можна ихъ уживати на одинѣ бѣкѣ яко обгортникїи и порошокїи а на другїи бѣкѣ кашучковїи отъ дощу. Тї плащѣ суть такъ малїи и можна ихъ такъ тонко зложити, що можна ихъ вьгѣбно сховати до кишєнѣ Чї то вь подорожїи чї вь мѣстѣ нема красной ношѣ. Цѣна за штуку лишь ар. 750. При замовленю плащѣвъ прїєсїємо о поданє довгєстїи, почавши отъ кѣнїфєра вь долину.

Замовленїя треба высылати до генеральнїи агєнтурїи Export- und Victoria-Waaren Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I, Salzgries 3. Агєнтурїи фїліалїи: Париж, Лондонъ, Берлїнъ, Нью-Йоркъ, Петербургъ и Константинополь.

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА!“
Комедїя на 4 сѣрты.
Написавъ Александръ Я. Конєскїи.
Цѣна 30 кр. а. в. 28
Вь м. VIII-цѣ, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ „Дѣла“. Сь высылкою по-за Львовѣ 32 кр. за прїєл.

Жєнщина
вь сєрєдїюмъ вѣку глєдєє мѣєца на провинціи для подаваня початковои науки фортепїану и вєдєня дѣвчєтѣ. Относїтєсь вь сѣмѣ дѣлѣ (подаючи свои услѣва) можуть интєрєсованї до о. Стєєановича у Львові (улица Руока ч. 3.)

Руска исторична Бїблїотєка
выходять вь Тернополи неперїодичными (мєнше бѣльше шо два мѣєцѣ) томаи вь 10-15 лѣтовѣ печатныхъ. Кождый томъ, шо становити для себе окрему цѣлѣсть, можна предкєлаєєи отдѣльно. Передплата на одинѣ томъ безъ перєсылки 1 р. 20 кр., сь перєсылкою франко 1 р. 30 кр., — рекомєндованю 1 р. 40 кр. На умьєно замовленєе могут предкєлаєєи отбавати шо два тома оправнїи вь англїєвєє полотно сь золочєнымъ вытѣкомъ за долларю до поданїи цѣны 45 кр. на кожды два тома. Замовнїишїи оправнїи прїєрїєрїи, достануть ихъ вь другѣи половинѣ лютого. Дальшїи замовленїа на оправнїи прїєрїєрїи ще прїєл. маются.

Передкєлаєєи Томъ II, могут отбавати ще вышєвшїи Томъ I, по цѣнѣ прєнуєраціи.

Предкєлату найлучше прєсылати прєєказомъ поѣдъ адресу: Олександръ Барвїєвскїи вь Тернополи.

Передкєлаєєи Томъ II, могут отбавати ще вышєвшїи Томъ I, по цѣнѣ прєнуєраціи.

Найдєєше рускєє литературнєє выданїє „Руско-українєєка Бїблїотєка Євгенїи Ф. Лєєнїєвскїи“ выхѣдуть у Львові почавши отъ 1-го грудня р. 1884

Двоє вышєвшїи 10 выпускѣвъ, обєєи лєчїхъ сѣблудуєи литературнїи матерїяль:

1. Запорожїѣ, оповѣданє Івана Нєч-я-Лєєвїцкѣго 10 кр.
2. Соннїи мары молодого пїтмонїи оповѣданє В. Барвїєвскѣго 10 кр.
- 3-4. Оповѣданї Олєксы Стєроженка (Євєнїи прєрє) прїєрєтєво 20 кр. по вышєлєню скѣєвєкованыхъ частєєт 10 кр.
5. Grima Vega, поезїи Юліан Штєєдєрѣ 10 кр.
6. Оповѣданї Д. Мордѣєвєва 10 кр.
- 7-10. Юрїи Горєвєнко, повѣсть Краєєвєнєка 40 кр.
11. Вь Карпатахъ, Пв. Нєчєу Лєєвїцкѣго, цѣна 10 кр.
12. Галицкїи образкїи, Пв. Франка, сєрїя I, цѣна 10 кр.
13. Лїхїи дєнь, Грїгорїи Грїгорїєвїчєна, цѣна 10 кр.

Предкєлаєєи можна на бѣльше число выпускѣвъ нарєдъ, прєсылати отповѣдну квєту (1 або 2 зр.) на руки выдѣвїи (ул. Словацкѣго ч. 6). Замовлєєи можна такожъ пошкѣкїи вышукѣи, додаючи за коєдїиной вышукѣи 2 зр. а за подѣвїиной 5 кр. на оплату порта.

Елєстїчнїи валкїи
до затыканя шпєрїи вь бїнахъ и дєрєвѣхъ, найлѣпшїи и найдєєшеє средство забезпєчєна отъ прѣтягу, 1547

Гипсѣ, Кїть до оконѣ
поручають
Гибнеръ и Ганке
у Львові, Рїнокъ ч. 38.

„ДЫМЪ“
повѣсть Ів. Тургєнєва. Цѣна 1 зр. 50 кр., сь перєсылкою 1 зр. 70 кр.
Дѣстатїи можна вь адмїнїстраціи „Дѣла“ або вь кнїгарнїи Стєєвропїєвскїи.